

Ved Ordets Stamme med Øks og Spade
 Han hugger og roder med Lyst og Flid.
 Han hænger i, han vil sig ej spare;
 Men langsomt gaar det. Han maa erfare.
 Stundom han synes, det gaar i Staa.
 Hvad Under, om han i Mismod hildes?
 Skal Tid og Arbejd for intet spildes?
 Skal for min Møje jeg intet faa?

Gundesen har skrevet om mange forskellige Ting paa Vers. En Del deraf er trykt; men der er endnu en anden Del, som ingen har haft Lejlighed til at læse paa Tryk. Jeg har heller ikke læst det; men han har i 1904 fortalt mig, at det er skrevet. En Professor har set det og fortalt mig, at en Del deraf er meget køn Poesi. Men vi ikke nu efter Forfatterens Død kunde faa noget af dette at se i Bogform eller i det mindste i offentlige Blade.

Dette maa jo bero paa Familiens Villie, og paa deres, der vil have Ulejlighed med at samle det og gøre det færdigt til Trykken, og paa, om nogen Forlægger kan findes.

Paa Augsburg Seminarium var en af Gundesens fortrængte Venner Student E. H. Tou. Denne Mand kom et Aar tidligere til Skolens Begyndelse end Gundesen. Men han havde faaet et Brev fra Gundesen paa Vers fra først til sidste. Tou læste dette Brev for mig. Blandt andet skrev Gundesen om, hvad han vilde tage fat paa, naar han blev helt færdig ved Skolen. Han spurgte sin Ven Tou om, hvad han vilde saaledes:

Vil du med mig dig ej en Bane bryde
 I Poesiens grænseløse Land?

Begge disse meget trofaste Venner blev Præster. Tou var Missionær paa Madagasker i 14 Aar, og siden var han Præst i Amerika i 14 Aar. Han døde i Slutningen af 1917. Nu er Gundesen ogsaa død. Begge disse Venner har visselig mødt hinanden hos Gud. De gik den sande og trange Vej her nede paa Jorden. Begge efterlader de sig en Familie. Gud se i Naade til hver enkelt i disse to forskellige Familier af Naade ved sin Helligaand for Jesu Kristi Skyld!

Pastor C. H. Schmidt, der jo kendte Gundesen meget godt har haft et Stykke i „Danskere“ om ham, et meget interessant og godt Stykke; men jeg følger ogsaa Trang til at faa noget skrevet og trykt om min hedengangne Ven. Er der ikke flere, som vil skrive?

VANSKELIGHEDER.

Vanskeligheder er der alle Vegne; det hører vort Jordeliv til her i Sydens og Forkrænkethedens Verden. Man kan tage Forhold til disse Vanskeligheder paa forskellig Maade. Man kan løbe fra dem, man kan kæmpe sig igennem dem, man kan overvinde dem, fjerne dem, forhøje eller forandre dem o. s. v. Har man saa overvundet nogle, saa er der straks nye, løber man fra dem, løber man ind i nye o. s. v. Man taler om uoverstigelige Vanskeligheder. Naar saadanne synes at optaarne sig for os, bør vi som Kristne ikke glemme Herrens Ord: „Alle Ting er mulige, for den, som tror.“ Saa kan det hænde, at selv om Vanskelighederne synes at overvælde en, saa bliver de dog ved Herrens Kraft besejrede. Selv et tilsyneladende Nederlag kan være Sejrr. Vanskeligheder bragte Kristus paa Korset, men han afskaffede og tilintetgjorde Døden ved sin Død. Paulus betragter sin Dødsdag som sin Kroningsdag (2 Tim. 4, 7, 8). Det samme har Tusinder og atter Tusinder oplevet siden. Martyrerne triumferede under de vær-

ste Pinsler og midt i Døden, og Martyrernes Blod blev Kirkens Sæd. Der udkræves kun een Hovedbetingelse af os for at kunne besejre alle Vanskeligheder, nemlig at blive i Troen. Men at blive i Troen betyder at lade sig lede af Troens Aand, naar man møder Vanskelighederne. Ogsaa dette er vanskeligt mangen Gang, men han, som overvinder alle Vanskeligheder, giver Kraften. Har han ikke sagt: „Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“ Han er jo ogsaa med sine efter Verdens Ende, og de er med ham. Men han udtalte disse Ord netop med Vanskelighederne for Øje. De hører nemlig Jordelivet til, thi naar det faar en Ende, saa faar ogsaa Vanskelighederne en Ende.

Lad os et Øjeblik betragte nogle af de Vanskeligheder, som er almindelige blandt os, som udgør Den f. d. e. l. Kirke i Amerika:

Der er Sprogvanskeligheden. Med den for Øje deler Pastor Kildsig vore Præster i tre Klasser. Se „Kirkebladet“ fra 17. Marts: 1. De, som ikke kan prædike paa Engelsk. 2. De, som prædiker paa „grobokkent“ Engelsk. 3. De, som prædiker paa de indfødtes engelske Sprog. Dette gør han med det stedse voksende Krav for rent Engelsk for Øje. Inddelingen er forsaa vidt rigtig nok. Den gengiver Stillingen, som den er. Men der skal jo mere til for at overvinde Vanskeligheden end blot at bedømme den ret. Dette sidste vilde jeg gerne ved Guds Naade bidrage lidt til ved disse Linier.

Det, vi trænger mest til her, er Tolerance i god Betydning. Tolerance betyder jo at bære med Hensyn til og taale hver andre. Det er den eneste Udvej, som foreligger for nærværende. De, som foretrækker Dansk, maa taale dem, som foretrækker Engelsk. Omvendt maa de, som foretrækker Engelsk, taale dem, som foretrækker Dansk. Der maa Brodersind til. Siden vi er Børn af samme Moder, Danmarks, saa rinder Broderblodet jo i vore Aarer, og er vi saa tilmed Børn af samme himmelske Fader, og vover vi at kalde Jesus Broder, saa maa Broderskabets Aand besjæle os. Vi maa se til, at det ikke gaar os efter Ordsproget: „Frænde er Frænde værst, sagde Ræven om de røde Hunde.“

„Det bedste er ikke for godt,“ naar der er Tale om aandelige Ting. Men det bedste er her det rene Evangelium. Sproget er kun Klædedragten, hvorunder det fremtræder. Nu er den bedste Klædedragt heller ikke for god. Men sæt, at vi ikke kan skaffe os den? Kan vi ikke alle gaa i Silke, Fløjel og Hermelin, saa maa vi taale hinanden i Vadmel, Lærred og Bomuldstøj. Ellers kunde det hænde, at vi frøs ihjel. Vi kan stille Krav i Sprog og andre Ting, som forekommer under vort Arbejde i Kirkens Tjeneste, saa vi fryser hverandre ihjel, i Stedet for at vi skulde opvarme og opbygge hverandre. Og saa maa enhver gøre sit Bedste. Paa den Maade kan meget opnaas.

Er det nu de engelsktalende alene, der har Ret til at kræve „ren Udtale“? Husk paa, jeg taler til Folk af dansk Rod! Har ikke ogsaa dansktalende Ret til at kræve rent Dansk? Men nu gives der meget faa, for ikke at sige ingen, som taler begge Sprogrent. De menneskelige Evner, og saa Sprogevnerne, er begrænsede. Der findes Mænd, fødte i Danmark, som taler og skriver bedre Engelsk end somme af dem, der er født i Amerika. Overhovedet er det amerikanske Engelsk ikke saaner det bedste Engelsk, som tales. Dels har man afrundet og sløffet en Mængde Lyde, dels er man fra sin Barn-dom bleven saa indgroet i „Slang“, at man end ikke paa Talerstolen kan frigøre sig fra det. Men de dumme er her

meget Subjektivisme blandt os. Det er den, som forvolder saa megen Fortræd. Bevis: 1. De mange Præster uden Kald, 2. de mange vakante Menigheder, 3. De mange Forflyttelser, som ingen fornuftige Mennesker kan finde Rede i. „Efter to eller tre Vidners Mund skal enhver Sag stadfæstes.“ Det er sandt, som Past. Neve skriver, at Gud kan skaffe den Kald, han vil skaffe Kald. Det er ogsaa sandt, at han kan skaffe de Menigheder en Præst, som han vil skaffe en Præst. Men han synes i Øjeblikket at have glemt en anden Sandhed, nemlig at Gud har givet os en vis Frihed og et Omraade, hvorpaa vi skal benytte denne ved at vie ham vore Evner og Kræfter og fremfor alt vor Villie. Gud kunde jo nok hindre Lynet fra at sla ned i dit Hus. Men efter at det er slaaet ned, kunde du maaske ved hans Hjælp hindre Huset i at brænde. Jeg har en Gang ganske tilfældigt haft den Fornøjelse at ringe Brandmandskabet ud i Chicago, da Lynet var slaaet ned i et Hus. Mandskabet slukkede Ilden og frelste ikke blot det Hus men muligvis mange andre fra at brænde.

Jeg tror, den største Vanskelighed blandt os er ikke Sprogvanskeligheden men Selvhensyn og Selvraadighed. Det er ikke blot Sprogvanskeligheden, der er Skyld i de mange Præsteforflyttelser samt de mange Præster uden Kald og de mange Kald uden Præster. Enhver Menighed synes kun at tage Hensyn til sig selv og ofte endda til visse Krakilere i dens Midte. Bevis: Nylig har to af vore gamle Menigheder kaldet vort Samfunds Mormonmissionær. De mente, at han burde tage mere Hensyn til dem end til en af vore vanskeligste Missionær, som hele Samfundet og den danske Menighed i Danmark anstrænger sig for at holde gaende. Lad være det var uoverlagt. Hvorfor overlægger man ikke disse Ting eller raadfører sig med vor Styrelse, som maa gøre det? Men jeg maa rigtignok tilstaa, at jeg ikke kan indse, at Nebraskaakredsens Styrelse har baaret sig meget bedre ad ved at kalde en Mand, som lige er kommen i Arbejde i en ny Menighed. Er der ingen anden at faa, som duer?

Der var altsaa Tale om at faa en Præst, — andre Steder taler man om at komme af med en. Saa er der ogsaa Vanskeligheder. Man skal jo udfinde Grunde til Fjernelsen! Somme Folk er svært opfindsomme i den Retning. De kan endogsaa finde paa at sige, at det er for Guds Riges Skyld, medens det dog ellers er temmelig aabenbart, at det er for deres egen Skyld. De er nemlig temmelig herskesyge anlagt, de Herrer. Vil Præsten ikke nøjes med at være deres Tjener i Livre, saa skal han væk. Det er maaske et utaknemmeligt Arbejde ivort Samfund, hvor der dog ellers er saa meget godt, at rive Masker af til Højre og til Venstre, som jeg her gør, men jeg synes, det er nødvendigt. „Der skal jo nogen til det værste.“ Da vi i sin Tid under højtidelig Ed aflagde vort Præsteløfte, da var det ikke just paa at tie stille. — „Sandheden tro i Kærlighed,“ siger du. — Det er sandt. Men er det at være Kærligheden tro at se det hellige Embede, som det dog er, blive traadt i Snavset? Selv Verden kan se gennem Masken, Men Verden er fuld af Sjæle, som vi skulde hjælpe til Frelse! Sandelig, saadanne Tilstande hjælper hverken Verden eller os i Arbejdet for Sjæles Frelse. Maaske den dog har lidt nedarvet Ærbødhighed for det hellige, som kunde udnyttes, om man forstod det. „Tie stille.“ Vore kirkelige Nyheder, publiceret i vore egne Blade, vidner jo højlydt om E-lendigheden næsten hver Uge i Aaret! Og enten jeg nu faar Pryl eller Tak til Løn, saa skal min Fejghed ikke være Skyld i, at disse Tilstande vedbliver.

Naar alt er sagt, saa er min Opfattelse den, at der er for

seks Ton af Alfalfa pr. Aere paa circa fyrretyve Acres. Med en Pris af \$26 til \$35 pr. Ton bragte det mere, end de 40 Acres kostede.

Sidste Efteraar købte Menigheden to Byggegrunde i Byen for Grund til en Kirke, og vi besluttede at opføre Underbygningen af Kirken, saa den kunde tages i Brug ved Juletid, men den tidligere Vinter kom os i Forkøbet, saa vi kunde ikke faa Grunden støbt. Nu har vi imidlertid faaet det gjort, og vi venter paa at faa Murværket opført, saa vi snart kan samles i vor egen Bygning.

Kvindeforeningen serverede Middag med Hønssteg den første Fredag i Marts, og de havde samtidig et Udsalg af Haandarbejde. Det indtraf saaledes, at vi den Dag havde en af Vintrens koldeste Dage med en rygende Snestorm, saa det kneb for vore Folk at komme ind til Byen. Stormen til Trods spiste mellem 2 og 3 Hundrede af Byens Folk til Middag hos os, de spiste os bogstavelig talt ud, men om Aftenen var Kvindeforeningen \$230 rigere, og Befolkningen spørger, om der snart serveres en Middag igen.

Kvindeforeningen har besluttet at købe 100 Stole til vor Kirkesal, at sørge for Betræk til Alter og Knæfald, samt købe Altersæt. Menigheden har Pengene til at opføre Bygningen for. En Del er indkommen ved den af Dandkompagniet lovede Dollar pr. Acre for Land solgt, og circa \$1200 ved privat Indsamling, saa vi vil have Underbygning og Grund betalt, naar Arbejdet er fuldført. Salen bliver 36 x 48.

Mrs. Jesse Lund købte et Hus og fire Byggegrunde, der støder op til Kirkegrunden, saa Præstens kunde faa Tag over Hovedet. Det er her som saa mange andre Steder, her er Boligsnød. Kærlig Hilsen til Bladets Læsere.

L. H. Kjær.

Buffalo, Wyo.

Det kan maaske være af Interesse for en Del af Danskernes Læsere at høre lidt fra os her ved Buffalo, derfor følgende:

Vi spejder efter Foraar nu, og af Brydningerne i Naturen forstaa vi, at det er i Anmarch. Vinteren begyndte tidlig, først i November, og den har holdt godt ud. Egentlig streng Vinter har vi ikke haft siden først i December, men det tog haardt paa indtil den Tid. Siden har det været jævnt stadigt Vintervejr med kun enkelte Dages Frost under Zero.

Ind under Jul havde vi to Begravelser. Lørdagen før Jul stedtes Mrs. S. P. Schou til Hvile efter at have været her kun et halvt Aar. Mr. S. P. Schou kom hertil midt i Sommeren og købte 120 Acres Land, med Bygninger, for \$200 pr. Acre. Omkring ved 1. December blev Mrs. Schou syg af Typhoid, og Enden paa Sygdommen blev Døden. Hendes Mand og fem Børn savner hende, og saa gør Menigheden.

Søndagen før Jul samledes vi igen om Baaren. R. C. K. Petersens Datter, Esther, nær 22 Aar gammel, døde af en Hjer-tefej. Hun havde Influenza, godt et Aarstid før hun døde, og fra den Tid af havde hendes Helbred fejlet. De, der har haft kun een Datter og mister hende, kan forstaa noget af Mr. og Mrs. Petersens Savn. Hvad der er gemt hos Herren, er dog ikke taabt.

P. Mikkelsen fra Potter, Nebr., købte sidste Efteraar N. C. Christensens Ejendom og Mr. Christensens rejste tilbage til Iowa, hvorfra de kom hertil for et Aar siden.

Sidste Sommer havde vi det med Varme og Tørke, hvortil kom, at der var for lidt Sne i Bjergene til at give tilstrækkeligt Vand for Overrisling, saa Høsten var daarlig. En af vore Menighedsmedlemmer fik dog

seks Ton af Alfalfa pr. Aere paa circa fyrretyve Acres. Med en Pris af \$26 til \$35 pr. Ton bragte det mere, end de 40 Acres kostede.

Sidste Efteraar købte Menigheden to Byggegrunde i Byen for Grund til en Kirke, og vi besluttede at opføre Underbygningen af Kirken, saa den kunde tages i Brug ved Juletid, men den tidligere Vinter kom os i Forkøbet, saa vi kunde ikke faa Grunden støbt. Nu har vi imidlertid faaet det gjort, og vi venter paa at faa Murværket opført, saa vi snart kan samles i vor egen Bygning.

Kvindeforeningen serverede Middag med Hønssteg den første Fredag i Marts, og de havde samtidig et Udsalg af Haandarbejde. Det indtraf saaledes, at vi den Dag havde en af Vintrens koldeste Dage med en rygende Snestorm, saa det kneb for vore Folk at komme ind til Byen. Stormen til Trods spiste mellem 2 og 3 Hundrede af Byens Folk til Middag hos os, de spiste os bogstavelig talt ud, men om Aftenen var Kvindeforeningen \$230 rigere, og Befolkningen spørger, om der snart serveres en Middag igen.

Kvindeforeningen har besluttet at købe 100 Stole til vor Kirkesal, at sørge for Betræk til Alter og Knæfald, samt købe Altersæt. Menigheden har Pengene til at opføre Bygningen for. En Del er indkommen ved den af Dandkompagniet lovede Dollar pr. Acre for Land solgt, og circa \$1200 ved privat Indsamling, saa vi vil have Underbygning og Grund betalt, naar Arbejdet er fuldført. Salen bliver 36 x 48.

Mrs. Jesse Lund købte et Hus og fire Byggegrunde, der støder op til Kirkegrunden, saa Præstens kunde faa Tag over Hovedet. Det er her som saa mange andre Steder, her er Boligsnød. Kærlig Hilsen til Bladets Læsere.

L. H. Kjær.

Den engelske Udgave af BALSLEVS BIBELHISTORIE
 147 Sider. Talrige Billeder solidt Shirtingsbind.
 Pris 35 Cts.
 Danish Luth. Publ. House Blair, Nebr.

GULDBRYLLUP. SAXEVILLE, WIS.

Torsdag den 18. Marts var en Festdag for Saxeville Menighed. Det vil maaske interessere Danskernes Læsere at høre herfra. Det var nemlig Hans Larsen og Hustrus 50 Aars Bryllupsdag, det første Guldbryllup i Menighedens Historie.

Man samledes i Kirken Kl. 11 og begyndte med at synge Salmen „Det er saa yndigt at følges ad.“ Pastor Erlander ledte i Bøn, derefter talte han over Joh. 14, 1—2, hvor Jesus siger: „Eders Hjerte forfærdes ikke! tror paa Gud og tror paa mig! I min Faders Hus er mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort at berede eder Sted.“ Disse Ord blev lagt frem paa saa skøn en Maade, at enhver kunde forstaa det: ikke at forfærdes, kun at tro og leve i Samfund med Jesus. Da vilde der være en Bolig for os i Himlen; derefter Bøn. Vi sang Sal-

men „Frelseren er mig en Hyrde god“, derefter lyste Præsten Velsignelsen. Til Slutning sang Sangkoret en firstemmig Sang af Sangeren: „Hidentil Herren har hjulpet saa vel.“ Saa spiste vi til Middag i Kirkens Basement, hvor Kvinderne havde sørget for, at der var rigeligt til Livets Ophold. Der blev givet Guldbryllupsparret en Pengegave fra Menigheden.

Efter Middagen sang Koret nok en firstemmig Sang, Nr. 16 i „Israels Sanger.“ Siden gaves Ordet frit til enhver, og der blev talt baade paa Dansk og paa Engelsk. Alle deres Børn var til Stede baade fra fjern og nær, fire Sønner og fire Døtre.

CUNARD ANCHOR-ANCHOR-DONALDSON

Regelmæssig Afseiling fra New York og Portland, Me., (Montreal er sommeren)

SKANDINAVIEN
 via Liverpool, Southampton, London eller Glasgow

med de prægtige, hurtiggaaende fire-, tre- og dobbelt-skrue dampskibe

AQUITANIA - MAURETANIA - IMPERATOR
 CARMANIA - CARONIA
 KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
 ROYAL GEORGE - SAXONIA
 COLUMBIA - SATURNIA - CASSANDRA

Passagerer befordres gennemgaaende til og fra alle pladser i Skandinavien til lave priser.

Nøje forbindelser i Storbritannien med alle Nordsjø-dampskibe.

Nu er tiden inde til at anordne Deres sommertur eller købe billetter for slægtninger eller venner i det gamle land.

Boston Luther Leagues Midtsommer Ekspursion afseiler med Cunard Linien.

Vexler eller Money Orders pr. post eller telegraf til laveste kurs.

For priser, afgangstider og videre oplysninger henvender man sig til nærmeste lokal-agent eller til

KOMPANIETS KONTORER
 CUNARD BUILDING
 S. W. Cor. Dearborn and Randolph Streets
 Telephone Central 2800 CHICAGO, ILL.
 Norsk og Dansk tales.

The Unthrown Stone

An Epic Poem by **ALEXANDER MARLOWE.** Price \$1.25.

Danish Lutheran Publ. House, Blair, Nebr.

Ten Years near the German Frontier

The Fascinating Story of an American Diplomat's Ten Years in the "Listening Gallery of Europe."

By Maurice Francis Egan. Former Minister to the Court of Denmark. Price \$3.00 net.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Efter Middagen sang Koret nok en firstemmig Sang, Nr. 16 i „Israels Sanger.“ Siden gaves Ordet frit til enhver, og der blev talt baade paa Dansk og paa Engelsk. Alle deres Børn var til Stede baade fra fjern og nær, fire Sønner og fire Døtre.

Hans Larsen og Hustru er født i Danmark, Holbæk Amt; han er 76 Aar og hun 73. Han kom hertil Landet i 1866 og rejste saa hjem 1869 efter sin Brud. De kom begge to hertil i Foraaret 1870 og har levet i Nærheden af Saxeville siden; de var med til at stifte Menigheden her i Saxeville.

N. P. J.